

[Lynnerup Nielsen.]

Jeg skal sluttelig tilsiige mit partis medvirken til, at vi giver loven det bedst mulige indhold under den videre behandling her i tinget.

Tholstrup: En færdselslov har til formål at skabe en smidig og gnidningsløs trafik og derigennem fremme færdsels-sikkerheden, så at man får den størst mulige glæde og de færrest mulige sorger af de tekniske fremskridt. Spørgsmålet er så, om man når dette gennem en streng lovgivning eller gennem opdragende vejledning.

Alle er enige om, at vi trænger til en højere færdselskultur, til, at de forskellige trafikanter viser større hensyn overfor hinanden og alle erkender deres medansvar for at højne denne færdselskultur.

Heldigvis er der i det sidste par år indtrådt en synlig forbedring af færdselskulturen herhjemme, men der er et langt skridt at tage, før vi når op på højde med Storbritannien, som har verdens højeste færdselskultur. Det er min opfattelse, at indførelsen af fri hastighed er en medvirkende årsag til forbedringer, idet dens princip er blevet rigtigt opfattet af flertallet, nemlig at der køres med en forsvarlig og ansvarlig hastighed. Fri hastighed betyder ikke, som nogle tror, at man nu kan køre hurtigere end før, og der køres i praksis heller ikke hurtigere end før. Fri hastighed betyder i realiteten, da det er ganske umuligt at fastlægge stive rammer for farten, at det må overlades til den enkelte fører selv at tilpasse den efter de til enhver tid givne forhold. Det er glædeligt, at frigivelsen ikke blev misforstået. Jeg ser bort fra de enkelte, som aldrig lærer færdselskultur eller kultur i det hele taget; overfor dem hjælper selv en skarpere lovgivning uhyre lidt. Lovgivningen må først og fremmest tage hensyn til det store flertal af trafikanter.

Der kan være grund til at undersøge baggrunden for den høje færdselskultur i England for at se, om vi dér kan lære noget. Jeg er kommet til det resultat, at det er den gode sportsmæssige opdragelse, det engelske folk gennem generationer har fået, der har lært dem at være gentlemanlike overfor hinanden. Det er nemlig god sport at køre pænt. Man har imidlertid også indtryk af, at den engelske lovgivning tilstræber en større

ansvarsbevidsthed gennem mindre skrappe regler. Jeg vil anbefale, at vi med den nye færdselslov søger at oparbejde en højere færdselskultur gennem større frihed og større ansvarsbevidsthed.

Lovforslaget bærer imidlertid i nogen grad præg af, at det især er politifolk og jurister, der har udarbejdet det. Der er for mange pegefingre i det og for lidt om personligt ansvar. Når man sætter jurister til at lave love som denne, vil de altid søge at skabe så klare linier som muligt for at gøre det lettere at udrede sagerne og trådene og lette arbejdet for domstolene, når skader og ulykker er sket, men det kan ikke være lovgivernes hovedopgave. Det er naturligvis rart, at der er klare regler, og juristernes medarbejderskab kan ikke undværes, men hensynet til de to vigtigste formål, smidigheden i trafikken og selve det færdselsopdragende arbejde, kommer måske til at lide derved.

Færdselsloven skal først og fremmest være for den store masse, der ikke kommer i konflikt med loven, og jo højere en færdselskultur der kan opdrages til, desto mindre får domstolene at bestille. Derfor bør hovedvægten lægges på det opdragelsesmæssige; trafikanterne må lære at hjælpe hinanden og må på venlig måde vejledes af politiet.

Dette gælder også den vejledning, færdselsskiltene skal give, f. eks. den nu påbegyndte afstribning af vejbanerne. Der må ikke være noget forbud mod at køre over stregen, men det må bankes ind i bevidstheden hos enhver, at den vejfarende, som kører over den hvide færdselsstriben, påtager sig det fulde ansvar for de ulykker, han eventuelt afstedkommer, og her må jeg straks sige, at det fulde ansvar forflygtiges en del gennem ansvars- og kaskoforsikringen. Der må kræves selvforsikring for et minimumsbeløb eller udredning af en vis procentdel af erstatningsbeløbet, således at man virkelig rammes økonomisk, hvis man kører ansvarsløst. Jeg deler det ærede medlem hr. A. C. Normanns synspunkter her og savner som han i lovforslaget et par ord om selvforsikring.

For at vejskiltene skal være vejledende, må de anbringes i sigtbar højde, og her mener jeg, vi har syndet meget. Det er en af hovedårsagerne til de mange ulykker i vejsving og vejkryds, at skiltene hidtil har